

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי כ' באדר ב תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

קידושין - י"ט

1. נסתפק ריש לקיש: האם אפשר שיענד אדם שפחה לבנו קטן? האם מה שנאמר 'בנו' היינו כל דהוא או בנו שכמותו היינו גדול. מנין רצו להוכיח?
  - א. לה"א - איש - פרט לקטן, אשר ינאף את אשת איש - פרט לאשת קטן, ואם קטן יכול ליעד יש אישות לקטן. [ואם אין, ל"ל למעט.]
  - ב. דחה רב אשי - מדובר בבן 9 ויום אחד שבא על יבמתו, ונתחדש שאף שמדאורייתא ראויה לו וביאתה ביאה אין הבא עליה מתחייב.
  - ג. ופשוטו - מדברי ר' ינאי: אין יעוד אלא בגדול, [והטעם כיון ש..] אין יעוד אלא מדעת.
  - ד. ויש שפירשו שכונת רבי ינאי לומר דין נוסף שצריך דעתה עבור היעוד, [ויש אומרים שאף לסוברים מעות הראשונות לקידושין ניתנו, כיון שהתורה נקטה לשון 'יעדה' מלשון דעה].

2. אלו דינים הובאו בהקשר לשיטת ר' יוסי ב"ר יהודה הסובר 'מעות הראשונות לקידושין ניתנו'?
  - א. שנינו - 'יעדה והפדה..' - שצריך שיהא בזמן היעוד שהות כדי פדייה, ולמד מכאן ר' יוסי ברבי יהודה שרק אם יש שהות לעבוד בכדי שוה פרוטה - מקודשת, רצו להוכיח מכאן את שיטתו ש'לאו לקידושין ניתנו', ולכן צריך זמן עבודה בשווי פרוטה שמקדש אותה במחילת חוב זה.
  - ב. רב נחמן בר יצחק דחה - יתכן שסבר שלקידושין ניתנו, ודווקא כאן שיש לימוד צריך אפשרות פדיה.
  - ג. רב נחמן: אומר אדם לבתו קטנה צאי וקבלי קידושך,
  - ד. ומוכח כך משיטת ריב"ז שלא לקידושין ניתנו, ויוצא שאביה הסכים שתתקדש ע"י שיור זמן עבודה של ש"פ.
  - ה. רב נחמן: המקדש במלוה שיש עליה משכון - מקודשת, וכשיטת ריב"ז ש'לאו לקידושין ניתנו' ועבודתה היא כהלוואה והיא עצמה כהמשכון.

3. ברייתא - כיצד מצות יעוד?
  - א. רבנן - אומר לה בפני שנים הרי את מקודשת לי, הרי את מאורסת לי, אפילו בסוף שש ואפילו סמוך לשקיעת החמה, ונוהג בה מנהג אישות ואינו נוהג בה מנהג שפחות.
  - ב. ומכאן למדים: שהאומר לאשה התקדשי לי מעכשיו לאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום, שמקודשת לראשון. [כיון שגם כאן נחשב כביכול האב התנה בשעת המכירה שתהיה מקודשת מעכשיו.]
  - ג. רבי יוסי ברבי יהודה - רק אם יש שהות לעשות עמו שוה פרוטה - מקודשת.

4. המוכר את בתו, והלך האב וקידשה לאחר לפני שהספיק האדון ליעדה - כיצד הדין?
  - א. לר' יוסי ב"ר יהודה שיחק באדון ומקודשת לשני. כיון שלא התנה האב שיחולו היעוד מעכשיו.
  - ב. ומכאן למדים: לאומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום, שמקודשת לשני.
  - ג. לחכמים - אם רצה יכול ליעד.

5. המוכר את בתו, והתנה שלא ייעדה - כיצד הדין?
  - א. ר' מאיר - נתקיים התנאי.
  - ב. חכמים - יכול האדון ליעד מפני שכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל.

6. האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאין לך עלי שאר כסות ועונה - כיצד דינה?
  - א. ר' מאיר - מקודשת ותנאו בטל, כיון שמתנה ע"מ שכתוב בתורה.
  - ב. רבי יהודה - בדבר שבממון תנאו קיים.

7. כיצד אמר ר' מאיר יכול האב להתנות שלא ייעדה, הרי מוכח [בשאלה הקודמת] שסובר שמתנה ע"מ שכתוב בתורה תנאו בטל?
  - א. דווקא ביעוד שהמילה 'לאמה' מיותרת מועיל.
  - ב. רובנן דרשו ממילה זו: לאמה - מלמד שמוכרה לפסולים, [לאפוקי מק"ו].
  - ג. לר' אליעזר - אם ללמד שמוכרה לפסולין, הרי כבר נאמר: אם רעה בעיני אדוניה - שרעה בנישואיה, אלא לאמה מלמד שיכול למוכרה לקרובים.
  - ד. [ור"מ בפסולין למד מ'אם רעה' ובקרובין סבר כרבנן שאינו יכול למוכרה].